

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 31-03-2020
Enhed: SUNDJUR
Sagsbeh.: DEPILJ
Sagsnr.: 2003768
Dok. nr.: 1154001

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 27. marts 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 143 til L 158 (Forslag til lov om ændring af lov om foranstaltninger mod smittesomme og andre overførbare sygdomme (Yderligere foranstaltninger for at forebygge og inddæmme smitte med covid-19 m.v.)) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 143:

”Der ønskes et tydeligt svar på spm. 22 vedrørende privatskov: Ja eller nej? ”

Svar:

. / . Som oplyst i min besvarelse af 29. marts 2020 af spørgsmål nr. 22 til L 158 lægges der med den foreslåede affattelse af § 6, stk. 3, i epidemiloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, op til, at sundheds- og ældreministeren, når det er nødvendigt for at forebygge eller inddæmme udbredelse af en alment farlig sygdom her i landet, efter forhandling med justitsministeren kan fastsætte regler om, at politiet kan nedlægge forbud mod ophold på et bestemt sted, hvortil der er almindelig adgang, i en bestemt periode, hvis det efter politiets skøn er nødvendigt for at forhindre fare for smitte med en alment farlig sygdom det pågældende sted.

Som det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, vil der alene kunne nedlægges forbud for et mindre, afgrænset område.

Som det ligeledes fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, vil politiets forbud efter regler fastsat i medfør af bestemmelsen bl.a. kunne omfatte offentlige parker, strande, pladser, veje, forlystelsesparker, banegårde og lufthavne og forretninger og indkøbscentre i åbningstiden. Der er ikke i bemærkningerne taget stilling til, om et forbud vil kunne omfatte private skove.

Politiet vil efter omstændighederne kunne nedlægge et sådant forbud, hvis de øvrige betingelser for at nedlægge et forbud er opfyldt, i det omfang, der er almindelig adgang til den pågældende private skov.

For så vidt angår spørgsmålet om almindelig adgang vil reglerne i naturbeskyttelsesloven om ret til at færdes i privatejede skove skulle indgå i vurderingen.

Det følger af naturbeskyttelsesloven, at skove er åbne for færdsel til fods og på cykel samt for ophold, hvis der er lovlig adgang dertil, jf. § 23, stk. 1, 1. pkt. Det gælder dog ikke for skovarealer, der er afmærket som militære anlæg, jf. § 23, stk. 1, 2. pkt. Endvidere følger det af § 23, stk. 2, at offentlighedens adgang ikke må forhindres eller vanskeliggøres. Der må ikke opsættes usædvanlige hegn omkring skove.

For så vidt angår offentlighedens færdsel i privatejede skove følger det af § 23, stk. 5, at færdsel til fods og på cykel kun må ske ad stier og veje. Der er kun adgang fra kl. 6

til solnedgang, og ophold må ikke finde sted inden for 150 m fra beboelses- og driftsbygninger. Ejeren af privatejede skove på *mindre* end 5 ha kan ved skiltning efter bestemmelserne i mark- og vejfredslovens § 17 fastsætte indskrænkninger i offentlighedens adgang, jf. § 23, stk. 6. Endelig følger det af § 23, stk. 7, at de ovenanførte regler i § 23, stk. 5 og 6, ikke gælder for skove, der ejes af offentlige stiftelser.

På den baggrund er det vurderingen, at der i medfør af lovforslagets § 1, nr. 4, efter omstændighederne vil være hjemmel til, at politiet vil kunne nedlægge forbud mod ophold i et mindre, afgrænset område i en privatskov over 5 ha. Det bemærkes i den forbindelse, at det vil være en forudsætning for at nedlægge et sådant forbud, at de øvrige betingelser for at nedlægge et forbud er opfyldt.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 4, og bemærkningerne hertil.

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke / Ida Lyngbeck Jensen